

B. Aadhar

Peer-Reviewed Indexed

Multidisciplinary International Research Journal

JUNE - 2020

ISSUE No - CCXXXV (235)

Dr. Vinay S. Gawade

Chief Editor :

Director

Adv. B. D. Hambarde Mahavidyalaya, Development, Training Institute, Amravati

Dr. R.S. Satbhai

Executive Editor

Local Secretary

Adv. B. D. Hambarde Mahavidyalaya Ashti

Guest Editor

Dr. S. H. N. Chitre

Principal

Adv. B. D. Hambarde
Mahavidyalaya Ashti

Dr. Satish Kulkarni

President, AMIP &

Head, Dept of History

YCM, Tuljapur

Dr. Shivraj Bokade

Secretary, AMIP &

Head, Dept of History

YC, Nanded

B. Aadhar International Publication

© All rights reserved with the authors & publisher

84	मातृमा वसुदेवराव साने सामाजिक विचार एक विचार	डॉ. बाबासाहेब केशवराव शेप,	378
85	भारतातील संवसारी व संकट इन इंडिया	प्रा.डॉ.कार्तिक पोळ	383
86	कर्मवीर भाऊराव पाटील यांचे नव्वनिष्ठ शिक्षणकार्य	डॉ.एस.जी.बेंजलवार	387
87	राष्ट्रीय स्वातंत्र्य लढ्यातील महात्मा गांधीजींचे योगदान	प्रा. राजश्री णाजीराव भोपाळे	392
88	भारताचा उच्च शिक्षणागमारीत आढ्यानं	प्रा. रमेश एकनाथ भारूडकर	397
89	तालुक्यात राजा भावर्जनिक गणेशोत्सव मंडळ : एक न संपणारा प्रवास	भिकाणे शोभा राजेंद्र	400
90	कोविड १९ भारतीय शतशत्राची दशा आणि दिशा	प्रा. डॉ. वर्षा कमलाकर नेहेते	405
91	विश्व मजदुरशासिक आंद्यात त्रिल्ल्यातील उठाव (१८२२-१८५०)	प्रा.डॉ.दामाजीवले एम.डी	411
92	वरोध, भद्रावती, तालुक्यातील ऐतिहासिक स्थळ व विकासाच्या दिशा	प्रा. डॉ. दीपक पां. लोणकर	417
93	व्यक्तिगत सत्याग्रह व छोटी भारत चळवळीत यावल तालुक्यातील न्हावी गावाचे योगदान	प्रा.डॉ.दिनेश रामदास महाजन,	423
94	मानवनिष्कार और भारतीय महिलाओं का सामाजिक जीवन	प्रा. डॉ. वैशाली एस. भाकरे	427
95	उत्तरांचाल शासकीय महाराजाणा महिलाविषय दृष्टिकान	प्रा.डॉ.बोचरे जे.एम.	432
96	पुण्याची नवी आणि अग्रगण्यता निर्मूलन	डॉ. शिवराज चंद्रकांत बोक्डे	435
97	दत्तक्या पद्धत उदया - एक अवशोकन	प्रा. डॉ. ज्वाला श. नागले	442
98	भारत रान सामाजिक व पांडेव जवाहरलाल नेहरू	प्रा. डॉ. कदम सतीश रावसाहेब	446
99	सुत्रा मुक्तिसंग्राम - एक चिकित्सक परिक्षण	डॉ. कैलाश एम. फुलमाळी	449
100	जन नव्वज्ञान आणि शिक्षण पद्धतीचे समकालीन महत्त्व	प्रा. डॉ. कविता तातेड	452
101	लढ्याची आहू महागजाने विचार आणि डॉ. पजाबराव देशमुख यांचे कार्य	डॉ. प्रशांत प्र. कोठे	458
102	पुण्यातील पारळी कान्हाजी वाट्याल	प्रा. डॉ. पांडुरंग एकनाथ शिवशरण	464
103	गडा शिक्षणमंडळीत क्रांत्यानुय महात्मा ज्योतिबा फुले यांचे कार्य आणि योगदान : एक ऐतिहासिक अभ्यास	प्रा. डॉ. वंदना राजेश शिंदे	470

संशोधन व प्रकाशन विभाग, लोकायुक्त भवन, वरुड, वरुड जिल्हा, महाराष्ट्र
प्र. डा. लोकायुक्त पा. लोकायुक्त

लोकमान्य महाविद्यालय, वरुड जिल्हा, चंद्रपूर (महाराष्ट्र), पिन. ४४२९०७

प्रस्तावना -

विदर्भास्य सांस्कृतिक व ऐतिहासिक वारसा लाभलेल्या असून इथे मोठ्या प्रमाणात नैसर्गिक व खनिज संपत्तीचे साठे आढळून येतात याशिवाय जंगले, पूजा, शैलपूजे, मंदीरे, नद्या, स्थापत्य, मुर्त्या, शिल्पालेख, स्मारके यांचा विपुलता मोठ्या प्रमाणात आहे परंतु पर्यटनाच्या दृष्टीने विदर्भाचा पाहजे तसा विकास झालेला दिसत येत नाही. विदर्भात एकूण २२ जिल्ह्यांचा समावेश असून अनेक पर्यटन स्थळे आहेत परंतु अजूनही काही स्थळे ही विकासाची व पर्यटकांची वाट पाहत आहे.

प्रादेशिक स्तरावरील विदर्भाचे पूर्वे व पश्चिम विदर्भ असे विभाजन केल्यास पूर्वे विदर्भातील क्षेत्र हे निगरी साह्यांचे महलेले आहे इथे मोठ्या प्रमाणात जंगल व नद्या आहे पर्यटनाच्या दृष्टीने विचार केल्यास विदर्भ अजूनही मागे आहे. महाराष्ट्रातील अजिंठा, वेरूळ, औरंगाबाद, कार्ले, घागपुर्गे या सारख्या लेण्या, अंबगनाथ, कोल्हापूर येथील नांदे, मंदीरे तसेच रायगड, प्रतापगड, देवगिरी या सारख्या प्रबंड किल्ल्यांची तुलना केली तर विदर्भातील लेणी, शिल्पे, मंदीरे, किल्ले यांचे महत्त्व उभे होऊन जाते व त्यांचेकडे दुर्लक्ष होणे तसेच विदर्भात नागपूर, रामटेक, वर्धा, सेनाप्राभ, रंगापूर, नांदोबा, पंच, नागझींग, विखलदग, अमरावती, आनंदवन, हेमलकसा, सिरोंचा, मार्कंडा, घांदाझी, मांडांगी, जगाव इत्यादी सारखी ठिकाणी पर्यटन स्थळे म्हणून जगाच्या व देशाच्या नकाशावर आल्यामुळे तिथे पर्यटक हजेरी लावतात तरी पण विदर्भात अशी अनेक दुर्लक्षित स्थळे आहेत जर तेथील संपादनाचा योग्य तऱ्हेने वापर करून घेतल्यास येथे पर्यटनाला मोठ्या प्रमाणात आणखी चालना मिळू शकते.

साह्यांचे विदर्भातील चंद्रपूर जिल्ह्यातील वगेण, भद्रावती या तालुक्यातील पर्यटनाच्या विकासकालीन स्थळे आहेत. विदर्भातील आंतरराष्ट्रीय स्थळांचा विचार करता या क्षेत्रात वगेण्यातील आनंदवन, भद्रावती तालुक्यातील नांदोबा (मोहली) या दोन ठिकाणी प्रमुखानी जगातले व देशातले पर्यटक मोठ्या प्रमाणात येत असतात जर या ठिकाणातील जोडून या क्षेत्रातीलच आणखी काही दुर्लक्षित पर्यटन स्थळांचा विकास केल्यास विदर्भात पर्यटनाचा एक मोठा कॅम्पडार वरोरा, भद्रावती, नांदोबात आणखी मिळू शकतो. कारण या तालुक्यात पर्यटनाच्या संधी उपलब्ध असून त्या विदर्भातील वाट पाहत आहे.

या तालुक्यात मोठ्या प्रमाणात प्राचीन मंदीरे, स्मारके, शिल्पालेख, शैलपूजे, पूजा, मुर्त्या, अवशेष, किल्ले, नद्या, सनदाट जंगल असून त्यांचा प्राचिन व पौराणिक संदर्भ आहेत. प्राचीन काळापासूनच या क्षेत्रात मौर्य, सातवाहन वाकाटक, नल, शरभपुर्गीय, राष्ट्रकूट, चालुक्य, परमार, नागवंशीय, मानवर्शी, यादव इत्यादी वे सभ्यता या ठिकाणी होत. तसेच या क्षेत्रातच पुराश्मयुगीय अवशेष सापडल्यास अनेक दाखले मिळतात. डायनोसॉरचे अवशेष या क्षेत्रात मिळाले आहे. त्यामुळे या क्षेत्रात पुरातत्वीय दृष्ट्या संपन्न वारसा लाभला असल्यामुळे इथे मोठ्या प्रमाणात पर्यटनाला वात आहे. पूरु गांव, नांदोबा व इग्री राजवटीच्या काळातच इथे अनेक वास्तुंची

निर्मितो झालो त्या आजही वामुन डौलाने उभ्या आहेत तसेच या क्षेत्रात हिंदु, बौध्द, जैन धर्मधार्मी अनेक स्थळे आढळून येत असून ही स्थळे प्राचीन भाषिक केंद्रे होती.

या क्षेत्रातील वरोरा तालुक्यातील आनंदवन, भटाळ, भद्रावनी तालुक्यातील भद्रावनी येथील भद्रनाथ मंदीर, पारुर्वनाथ मंदार, विजासन लेणी, मोहली (तांडाया) ही पर्यटन स्थळे असली तरी त्यांचा विस्तार आला नाही त्या बाबतीत गम्भायणी उदागिनना दिसून येते.

उद्दीष्टे -

- १) संशोधनातून स्थळांचा माध्यमातून पर्यटनाचा विकास करणे
- २) वरोरा जिल्हा व जिल्हा अध्येक्ष करणे
- ३) अनामिक पर्यटन स्थळे जगाभर आणणे

गृहीतके -

- १) वरोरा, भद्रावनी, तालुक्यात पर्यटनाच्या विकासाला वाव आहे
- २) वरोरा, भद्रावनी, तालुक्यात पर्यटनाच्या माध्यमातून गेजगाराच्या संधी उपलब्ध होईल.

वरोरा तालुका -

(१) आनंदवन -

वरोरा तालुक्यातील आनंदवन हे पर्यटन असून अनेक वर्षांपासून पर्यटन या ठिकाणी येत असताना श्रेय वावा आम्हा यांनी कुष्ठरोग्यांच्या पुनर्वसनासाठी १९५१ साली निर्माण केलेले हे केंद्र वरोराच्या जवळ असून यांनी रूग्णी आर्नगष्टीय पातळीवर पसरली आहे. त्यामुळे अनेक पर्यटक हे केंद्र पाहण्यासाठी आनंदवनात येतात व इथे रमतात व इथे कुष्ठरोग्यांकडून चाललेले स्पर्शानांतून वाचणारे प्रयोग समजून घेतात. या आनंदवनकरांचे भागात पणजदूर, येथ्या या ठिकाणा भद्रावनी येथील डाव्यापासून अवशेष संशोधकांनी शोधून काढले आहे. ते अवशेष आनंदवनच्या मंदिराच्याच पाहण्यास मिळताना आनंदवनच्या पर्यटके आल्यानंतर तो मरळ तांडाया या जिल्हा इच्छाकरता वाट देतो पण वरोरा आनंदवनच्या पर्यटकां १०-२० किमी न्या देण्यात येतो. अनेक भागात स्थळे, मंदीरे व दुर्लभीत पर्यटन स्थळे आहे. जग पर्यटकांचे शोडी वाकडी वाट वरुळी तर भद्रावनी, भटाळ, वडकणवर, खर्वड, वासनख, माडी, पांडुणी येथे प्राचीन मंदीरे असून प्रचारात आहे व अभ्यासकासाठी वाट पाहत आहे.

(२) भटाळ -

वरोरा तालुक्यातील हे ठिकाण नागपूर-चंद्रपूर महामार्गावर टेमुडा स्टॉप वरून पूर्वेस ८ किमी अंतरावर आहे इथे अश्मयुगीन आदीमानवाने अवशेष मिळाले असून येथे लघुशैलगृहे कोमलेली असून महादेव मंदीर व भद्रावनी मंदीर प्रसिध्द आहे. या शिवाय परोसरात ठिकठिकाण शंभू, वैष्णव पश्चाचे शिल्पे अनेक ठिकाणी आढळून येतात.

(A) महादेव मंदीर -

पणजदूर गावजवळ पापाणाताळ हे मंदार भव्य असून या मंदीराच्या वरुळी नाही त्यामुळे या मंदीराच्या भोडी महादेवला म्हणतात. या मंदीराच्या बांधकामाची तुळना म्हालेतर येथील तेडीका मंदीराशी करता येते. या ठिकाणी ८ फूट उंचाची भव्य शिवालिंग असून मंदीरावर कार्तिकेय, शिव इत्यादी देवतांच्या प्रतिमा कोरलेल्या आहे. विदर्भातील सर्वात मोठे शिवालिंग इथे असून महाशिवरायांच्या इथे मोठी सावा भव्य हे मंदीर गणकूट काळीज किंवा परमार काळीज असून इ.स. १० ते १२ व्या शतकातील आहे.

(B) भवानी मंदिर --

भद्राळाच्याच वाशणेच्या माळगेरी मार्गावर हे मंदिर असून गर्भगृह व मंडप या द्विअंगात बांधले आहे. मंडपाने १० स्तंभ असून स्तंभ अष्टकोनी आहे. प्रवेशद्वारावर धनुश्वरी, भालाधारी, अप्सरा, व्याल, बासगायत्री इत्यादी शिल्प कोरलेले आहे. या मंदिराचा काळ १२-१३ शतक असून नंतरच्या काळात गर्दीराचा जिर्णोध्दार झाल्याचे दिसते.

(C) लघु शैल्यगृह (Nano Cave) --

माळगेरी मार्गावरच शैल्यगृह असून तीन समूहात २० शैल्यगृहांची एकश्रमात किंवा पहाडात लहान लहान शैल्यगृह कोरली आहे ती आकाशत लहान आहे. या शैल्यगृहात शिव, विष्णु, नर्गमंथ, माहापानुर भर्तीनी इत्यादी देवतांचा प्रतिमा कोरलेल्या आहे. या लेण्याचा काळखंड ७-१० शतकातील असावा. याशिवाय भद्राळा येथे अनेक शिल्प विखुरलेले पाहाण्यास मिळतात त्यामुळे तो प्राचीन काळी शिल्पग्राम असावे असे म्हणण्यास बराच वाव आहे.

(3) वडकोश्वर -- (आमडी)

या मंदिराचा वर्धा नदीच्या तिरावर महादेवाचे हेमाडपंथी मंदिर असून हे वडकोश्वर या नावाने प्रसिद्ध आहे. हे मंदिरही प्राचीन असून गाभाराच्या शिर्षांपेठ आहे मंदिराच्या भिंतीत वृषापती, भैरव व इतर देवतांच्या प्रतिमा आहे. या मंदिराचा नंतरच्या काळात जिर्णोध्दार झाला आहे. या मंदिराजवळच गाभारा निसर्गनिर्मित कुंड असून सतत जमिनीखालून पाणी उमळ्या मारत वर येते. हे येथील वेगळेपण आहे परंतु आज नदीच्या बगच्या भागात बंधारा बांधल्यामुळे हे चमत्कारीक कुंड पाहायला मिळत नाही.

(4) खर्वड --

वग-यापाठूनच १३ किमी अंतरावर खर्वड या ठिकाणी हेमाडपंथी बांधणीचे मंदिर असून हे मंदिर ब्रम्हाचे मंदिर म्हणून ओळखले जाते. मंदिरात ब्रम्हा, विष्णु, शिव यांच्या प्रतिमा असून बाजूच्या उपमंदिरातही अनेक देवतांच्या प्रतिमा पाहण्यास मिळतात. या मंदिराचा गाभारा दासळ्या असून या जागेवरच नविन मंदिर उभारले आहे. तरी मंदिराचा काही भाग शिल्लक आहे. सतर शिल्यांच्या शैलीवरून हे मंदिर चालुक्य काळातील ११-१२ व्या शतकातील असावे.

(5) वाघनख --

खर्वडच्या ३५ किमी अंतरावर वाघनख येथे प्राचीन हेमाडपंथी काळ्या बेसाल्ट गाभारातील महादेव मंदिर असून हे मंदिर कुठल्याही प्रकारच्या गाभाराचा उपयोग न करता एकावर एक गाभारा ठेऊन बांधले आहे. हे मंदिर गर्भगृह, अंतर्गळ व मंडप असे त्रिदलीय आहे गर्भगृहात शिर्षालगावी स्थापना असून भिंतीत वेगवेगळ्या देवतांचे शिल्प आहे. हे मंदिर १२-१३ शतकातील असावे असा अंदाज आहे.

(6) माडी

वग-यावरून ८ किमी अंतरावर वर्धा नदीच्या तिरावर प्राचीन हेमाडपंथी बांधणीचे बाळाजीचे मंदिर असून या मंदिराजवळच इतिहासकार व पर्यटक अजूनही अर्नाभज आहे चंद्रपूर गॅझेटीअर व इतर कुठल्याही पुस्तकात या प्राचीन मंदिराच्या उल्लेख सापडत नाही. या मंदिराचा काळखंड १३-१६ वी शतकातील असून नंतरच्या काळात त्याचा परत जिर्णोध्दार झालेला दिसतो आता वर्धा नदीच्या पात्रात तिथे मोठा बंधारा बांधलेला आहे. त्यामुळे या ठिकाणी पावसाळ्यात व हिवाळ्यात या ठिकाणी पर्यटक सहलीसाठी येत असतात.

(७) पांडुर्णी -

वर्ग-आवस्त्र १० किमी अंतरावर पांडुर्णी हे गाव असून तिथे सती मंदीर असल्याची नोंद आहे.

या व्यतिरिक्त वर्गेत तालुक्यात अनेक ठिकाणी प्राचीन अवशेष उगळून आढे. याशिवाय किल्ले, मठागळे, नद्या, धरणे असून त्यांचा विकास केल्यास पर्यटनाला वर्गाला वाव आहे. विशेषतः वर्गेत येथील उभेराच्या काळातील वर्गाच्या मध्ये सुद्धा अनेक प्राचीन मूर्त्या पाहिल्यास मिळतात. त्या कुरुन आजचा वास्तव्य ते स्पष्ट माहिती नाही.

भद्रावती तालुका
ताडोबा (मोहळी) -

भद्रावती तालुक्यात अनेक प्राचीन व प्रेक्षणीय स्थळे आहेत. भद्रावती तालुक्यातील मोहळी (ताडोबा) हे आंतरराष्ट्रीय पर्यटन स्थळ असून अनेक पर्यटक ताडोबाच्या व्याघ्र प्रकल्पात व्याघ्र दर्शन व वन्यजीवांच्या अभ्यासासाठी येत असतात. ताडोबा येथे नैसर्गिक तळाव असून तिथे मोडाचे देवस्थान आहे. तेथे भार्गविक श्रद्धेमुळे अनेक लोक पौष महिन्यात पुजेला तिथे जातात.

(A) भद्रनाथ मंदीर -

हे प्राचीन मंदीर असून त्रिपुर कोशल येथील पांडुवंशी राजा उत्तम वाने भद्रेश्वराची स्थापना केली. त्यावेळी मद्रक हे नाव पडले असून त्याचा उल्लेख गणेशपुराणात सापडतो. हे मंदीर शंकराचे असून पुढे ते पांडुन नागपंथीय मानां राजानी त्याचा जिर्णोध्दार करून तिथे नागाची स्थापना १० व्या शतकात केली. या मंदीरात इ.स १३८६ सालाचा शिलालेख देवला आहे. पण त्याचा अर्थाने मठागळे कुरुन मंत्र्ये नाही. मंदीर बांधण्यास्थितीत असून एकूण २० स्तभ आहेत. वर्धन हे उद्धार असून मठागळे भितीवर सिंह कोरलेला आहे. तसेच मंदीराबाहेर गणपती, वगळे, कुरुन मठागळे यांच्या मूर्ती कोरलेल्या आहेत. येथे नागपंथी व मठागळेवांचा उदभव भग्ना.

(B) पार्श्वनाथ मंदीर -

पार्श्वनाथ मंदीर जैन धर्माच्या केंद्र असून २३ वे तिथकार पार्श्वनाथ यांनी प्रतिमा या ठिकाणी देवलेली आहे. ही प्रतिमा १९१० मध्ये अर्धाभाग जपिनीत असलेल्या अवस्थेत पडली होती. पुढे चतुर्भुजभाई पुत्राबाई यांच्या प्रयत्नात येथे पुरातत्व विभागात उदवनन केले असता जैन मठागळे अद्योग मिळाले. कौनगात याच्या अद्यवाल्यात आस्ताडा या भागात जैनमंदीराच्या अवशेषांचा उदलेख सापडतो. पुढे जैन संघटनेने या ठिकाणी भव्य मंदीर बांधले.

हे मंदीर मृत्पट्ट व व्यवस्थात असून अनेक चित्रे भितीवर रंगविली आहे. पार्श्वनाथाची पद्मामनान वसलेली सुवर्ण अलंकारांनी घडविलेली मूर्ती येथे असून देशातील प्रामुख्याने जैन समुदाय व इतरही धर्माचे लोक येथे भेट देतात.

(C) विजासन लेणी -

वर्ग-आवस्त्रा उदलेख २ किमी अंतरावर विजासन गावाच्या टेकडीत ३ लेणी कोरल्या असून कौनगात यांनी या लेण्याचा उदलेख केला आहे. ७ व्या शतकातील चीनी प्रवासी ह्यु-एन यांनी यांच्या प्रवासवर्णनात या लेण्याचा उदलेख मिळतो. या तिन्ही लेणी लालसर चालूना पाहण्यात येतात. अदुन तिने विशाल व वसलेल्या अवस्थेतील बुद्ध प्रतिमा आहे. प्रवेशद्वार अर्धचंद्रांनी असून तिन्ही बाजूला स्तभ कोरलेले आहे. इथे एक शिलालेख असून तो वास्तव्यवाचक आहे. ही लेणी ३ व्या शतकातील हिंदुयानां पंथाच्या असावी असा अंदाज आहे.

(D) भद्रावती (चंडीका) मंदिर --

चंडीका मंदिर भद्रावतीच्या आखाडा या नावाने ओळखल्या जाणाऱ्या भागात आहे. हे मंदिर गर्भगृह, मंडप व पाश्चात्य या स्थापत्य रचनेत बांधले असून एकूण १६ चौकरी स्तंभावर उभारले आहे. मंदिरात मातृपासुर मर्दोनी, गणेश व अन्य देवतांच्या प्रतिमा आहेत या मंदिराच्या स्तंभावर लेख कोरण्या असून त्यात हे मंदिर सवत ११३३ मध्ये म्हणजे १०७६ इ.स मध्ये बांधल्याचा उल्लेख सापडतो.

(E) यौवनाश्व मंदिर --

हे मंदिर गवराळा गावच्या पश्चिम गणपती मंदिराजवळ एका झोड्या टुकडीवर आहे. या मंदिरात यौवनाश्व महाल म्हणूनही ओळखल्या जाते व यामंदिराचा संदर्भ हा महाभारतातील युध्दांशोर्षेने केलेल्या अश्वमेध यज्ञाशी जोडला जातो. ह्या मंदिरात एकूण १६ स्तंभ असून गर्भगृहात शिव-पार्वतीचे आळंगन अवस्थेतील शिल्प आहे. या मंदिरातील शिलालेखावर या मंदिराचा काळखंड सवत वर्ष ११६६ म्हणजे इ.स. ११०९ ही तिथी दिली आहे. इतिहासकार अ. ज. राजूरकरांच्या मते हे मंदिर चालुक्य सम्राट विक्रमादित्य सहावा याच्या काळात त्याचा अधिकारी यौवनाश्व याने ११०८ मध्ये बांधले असावे असातर्क देतात.

सांगवीक नष्ट विनायक मंदिर गवराळा, भद्रावतीचा किल्ला, देऊळवाडा येथील रंगगृह यांशिवाय अनेक शिल्पे भद्रावतीच्या परिसरात विखुरलेले दिसतात. प्राचीन काळी भद्रावती हे ठिकाण हिंदू जैन व बौद्ध धर्मकेंद्र होते. पुरातत्वज्ञ केनिगहम यांनी सांगितल्याप्रमाणे येथे १८ गुंफा, १८ मंदिर, ७८ विहीरी व ८ तळाव होते परंतु काळाच्या ओघात बरेच अवशेष नष्ट झालेले दिसतात.

(F) चंदनखेडा --

चंदनखेडा हा किना अंतर्गत चंदनखेडा येथे गोडकालीन किल्ला असून तो पडक्या अवस्थेत आहे. प्रवेश द्वार हे स्वाधारण पणे २० फूट उंचीचे असून भिंती ह्या १५ फूट उंचीच्या आहेत. आतून उभासाचे अवशेष पडलेले असून या किल्यात देवराज महाराज उर्फ माधोराम उर्फ माधवराजा या नावाने गोडाचे देवत आहे. किल्याच्या बाहेर खापरी भोडे ठेवलेले दिसतात. किल्याच्या बाजूला हत्तीवर आरूढ सिंह हे गोडकालीन खंडीत शिल्प आढळून येते.^{३०}

गोविंदराज हा आग्राम घराण्यातील व्यक्ती या ठिकाणी राहत असून अ. ज. राजूरकरांनी गोविंदराज हा यज्ञी वारशहाचा कुलत भाऊ होता असे म्हंटले आहे. चंदनखेडा येथील परकोट व गोडकालीच्या आखाडीची बांधणी अशाचा इतिहासातून हा किल्यावद्दलही अनभिज्ञता आहे. त्याचवेळी पुरातन विभागाच्या उदा देण्याची आवश्यकता आहे.

या क्षेत्रात विचार करताना भद्रावती तालुका हा नांदेड्या मध्येच उभासाच्या लहान असल्यामुळे हे पर्यटकांचे अनेक सर्वे जाऊ यत्नाळ जगाच्या क्षेत्राचा बापर बापर ज्ञान मध्ये वनविभागाने सफारी मूळ वेळापत्रक या नावाच्या दिवस महत्त्व प्राप्त झाले आहे.

मुख्यमापन/निष्कर्ष --

या तालुक्याची पर्यटकांच्या दृष्टीने विचार केल्यास पर्यटकांच्या अनेक संघी या क्षेत्रात उपलब्ध आहे. हे तांत्रिक तांत्रिक अंशरी व्यापक प्रकल्पाच्या लहान असल्यामुळे या क्षेत्रात जंगलाचा टर्नामित विद्यम तयार झाल्या आहे व आता या ठिकाणी पर्यटनाला चालना मिळू शकते कारण या क्षेत्रात बांधणी महत्त्व वाढल्यामुळे व त्यांनी आपला अधिवास टर्नामित क्षेत्रात वळविला आहे व त्यांचे या क्षेत्रात नागरिकांना दर्शन होऊन मानव वन्यजीव संघर्ष मूळ झाला आहे. त्यामुळे वनविभागाने या क्षेत्रात पर्यटकांच्या संघी उपलब्ध केल्यास देशी विदेशी पर्यटक आपली हौस

भागविषयाम या क्षेत्रात येऊ शकतो विशेषता भद्रावती तालुक्यातील खुटबंडा मोहळी ही प्रवेश द्वारे या क्षेत्रात अग्रव्याप्त पर्यटनांना इथूनच प्रवेश दिला जातो. यादृष्टीने पर्यटकांना जंगल सफारी झाल्यानंतर शाखा जवळ असणारा वेळ त्यांना जवळच्यान शैवलीला या प्राचीन मंदीर, शैलगृहे, शिलाश्रय, गुफा या पाहण्यासाठी घालविला तर त्याचा वेळ सत्कारणी लागू शकतो. त्यामुळे पर्यटनाच्या दृष्टीने या तालुक्यातील उपेक्षित स्थळांचा विकास आल्यास या क्षेत्रात पर्यटक कॅरीडर तयार होण्याच्या संधी आहे. त्यामुळे वेरोजगारना जेजगार उपलब्ध होऊ शकतो, तसेच पर्यावरणाचेही संरक्षण होऊ शकते या दृष्टीने हे तिन्ही तालुके पर्यटन विकासाची वाट पाहत आहे.

प्राथमिक साधने -

- १) पाठक अशोक चंद्र (सपा), महाराष्ट्र राज्य गॅझेटिअर इतिहास : प्राचीन काळ (खंड -१)', दर्शनिका विभाग प्रकाशन, महाराष्ट्र शासन, मुंबई, २०१७
- २) पाठक अशोक चंद्र (सपा), 'महाराष्ट्र राज्य गॅझेटिअर मध्ययुगीन काळखंड - खंड -२', दर्शनिका विभाग प्रकाशन महाराष्ट्र शासन, मुंबई, २०१८
- ३) पाठक अशोक चंद्र (सपा), 'महाराष्ट्र इतिहास-प्राचीनकाळ-स्थापत्य व कला', दर्शनिका विभाग प्रकाशन महाराष्ट्र शासन मुंबई २००९

४) उत्तरांच विभाग मराठी उद्योग उद्योगजममत्त वी जीएम अद्वैतस चतुर्विधपद्यम वी पदकपंशु म्कनसंजपवर्त वचपमजळ चतवो उवउईलाण १८७००

दुय्यम साधने --

- १) कामठी खुशालदास, 'भद्रावती दर्शन', वल्लभविनायक प्रकाशन, पुणे, २००९
- २) कृते माणिकर व कृते विजया, 'देवदर्शन जिल्हा चंद्रपूर व गडचिरोली', मदार कौश प्रकाशन, पुणे, २०१७
- ३) डॉ. लीलावती नाईका, 'पुणे विदर्भातील ऐतिहासिक व प्राकृतिक स्थळे', गिणझापुर प्रकाशन, २०१०
- ४) डॉ. नीरज रणज 'चंद्रपूर महाराष्ट्र जिल्ह्याचे पुगितत्व', मुद्रण प्रकाशन, नागपूर, २००९
- ५) मिश्र भगवतीप्रसाद, 'भारतीय स्थानत्र संग्रामं चंद्रपूर', रसा प्रकाशन, चंद्रपूर, १९८६
- ६) डॉ. गेश्रान प्रदीप व खोश्रामडे पद्मदर्शा, 'भद्रावती पुरातत्वीय वेवळ', संकेत प्रकाशन, नागपूर, २००८
- ७) डॉ. चंद्रानंद कर्ना, 'महाराष्ट्र उद्योग उद्योग शिष्यग्राम', संकेत प्रकाशन, नागपूर, २००५
- ८) सज्जुकर अजय 'चंद्रपूरचा इतिहास', हर्गवण प्रकाशन, चंद्रपूर, २०००.

Assistant Professor
Kammanya Mahavidyalaya, Warud,
Dist. Chandrapur